OBSŁUGA SPRZĘTU WIZYJNEGO

(ciąg dalszy)

Po zapoznaniu się z czynnościami opisanymi w poprzednim odcinku (ale stanowiącymi podstawę do obecnych rozważań) zajmiemy się kolejno różnymi sposobami rejestracji programu telewizyjnego (w zależności od powstałej sytuacji: np. nagła potrzeba wyjścia z mieszkania, czy też przybycie nieoczekiwanych gości). Na początek zaczniemy od sposobu NAGRYWANIA NATYCHMIASTOWEGO, nazywanego w niektórych magnetowidach REJESTRACJĄ SEGMENTOWĄ.

Nagrywanie to polega na automatycznej rejestracji przez określony nastawiony uprzednio czas, aż do samoczynnego wyłączenia się magnetowidu. Nagrywanie natychmiastowe realizujemy (po uprzednim umieszczeniu w magnetowidzie kasety) poprzez: 1 – wybranie kanału, który ma być nagrywany; 2 – naciśnięcie przycisku z symbolem zegara (tylko w magnetowidach posiadających dwa klawisze zapisu czasowego, tj. klawisz „TIME" i klawisz obrazujący zegar), nazywanego często przyciskiem czasu zakończenia nagrywania, a powodującego rozpoczęcie rejestracji; 3 – kolejne naciśnięcie ww. przycisku, zmieniające czas zakończenia nagrywania, za każdym razem, o 10 minut; 4 – dokładne ustawienie minut zakończenia rejestracji przyciskami dostrojenia lub zmiany kanałów „+" i „–". Jeśli chcemy przerwać rejestrację – naciskamy klawisz „STOP".

W modelach, gdzie występuje nazwa „rejestracja segmentowa" i klawisz z oznaczeniem „SEGMENT REC" dokonujemy zapisu w bardzo zbliżony sposób. Naciskając omawiany klawisz spowodujemy również natychmiastowy zapis programu na taśmie. Kolejne jednak naciśnięcia będą dokonywały przeskoku czasu zakończenia rejestracji o 30 minut, aż do 5 godzin. Czas rejestrowania można nastawić też dokładniej, operując przyciskiem „CHANNEL/SET" (jedno naciśnięcie powoduje przeskok o 1 minutę, ale tylko w dół). W celu przerwania rejestracji segmentowej należy nacisnąć klawisz „REC", a następnie klawisz „STOP".

Modyfikacją powyższych sposobów rejestracji jest nagrywanie z opóźnieniem (na magnetowidach wyposażonych w funkcję rozpoczęcia nagrywania, czyli „TIME" oraz funkcję zakończenia nagrywania opisaną powyżej, oznaczoną symbolem zegara). Czynności w tym przypadku przebiegają kolejno poprzez: 1 – wybranie kanału, który ma być nagrywany; 2 – naciśnięcie przycisku „TIME" tyle razy, aż uzyskamy interesującą nas godzinę startu (jednorazowe naciśnięcie powoduje przerzucenie czasu w przód o 10 minut); 3 – wykonanie korekty przyciskami „+" i „–" służącymi do ustawiania pojedynczych minut; 4 – naciśnięcie przycisku obrazującego zegar i wykonanie czynności jak w przypadku nagrywania natychmiastowego; 5 – naciśnięcie przycisku „OPERATE" lub „VTR". W określonym czasie nasz magnetowid włączy się, dokona zapisu i w odpowiednim czasie samoczynnie się wyłączy. Opisana procedura jest możliwa do zrealizowania w okresie 24-godzinnym.

Inną formą nagrywania, coraz częściej spotykaną w magnetowidach, jest: NAGRYWANIE Z PROGRAMATOREM OTR. Forma ta łączy w sobie proste programowanie nagrań z natychmiastowym rozpoczęciem, bądź też z rozpoczęciem nagrania w ciągu 24 godzin z dokładnym wyznaczeniem godziny i minuty rozpoczęcia i zakończenia nagrania. Do programowania służą 4 klawisze: OTR ON „+" i „–" oraz OTR OFF „+" i „–" („ON" oznacza procedurę rozpoczęcia, a „OFF" procedurę zakończenia). Przy korzystaniu z omawianej funkcji należy sprawdzić, czy nagrywanie za pomocą „OTR" nie pokrywa się z programatorem zwykłym – TIMER (będącym naszym kolejnym tematem), gdyż programy „OTR" **mają zawsze pierwszeństwo** w realizacji przed programami zwykłymi.

Jak już zasygnalizowaliśmy, kolejnym krokiem jest NAGRYWANIE Z PROGRAMATOREM ZWYKŁYM (TIMER). Programator ten umożliwia automatyczne rejestrowanie różnych programów telewizyjnych pod nieobecność użytkownika magnetowidu. Liczba pamięci programatora wynosząca najczęściej 4, 6 lub 8 informuje, ile różnych programów telewizyjnych może zostać nagranych w określonym dniu, pomiędzy określonym czasem początku a określonym czasem końca. Ponadto każda pamięć oprócz standardowego jednorazowego nagrywania może służyć do nagrywania audycji nadawanych codziennie, o tej samej godzinie w trzech opcjach: a) przez cały tydzień, b) przez tydzień bez niedzieli, c) przez tydzień bez soboty i niedzieli. Inną jeszcze możliwością jednej pamięci jest nagrywanie co tydzień jednej audycji nadawanej o tej samej porze, aż do skończenia się taśmy. Tak więc możliwości programatora, nawet z 4 pamięciami, bardzo się poszerzają. Sam cykl programowania przypomina trochę ustawianie zegara (opisane w poprzednim odcinku). Jednakże z racji dużej liczby różnych odmian magnetowidów, trudno byłoby opisać dokładnie cykl programowania zwykłego, nawet dla tych najpopularniejszych modeli. Dlatego poniżej zostanie przedstawiony ogólnie cały przebieg programowania, a po nim objaśnienie znaczenia najczęściej używanych funkcji.

Przed uruchomieniem programatora należy sprawdzić, czy zegar wskazuje dokładną datę i godzinę, po czym wsunąć kasetę z nie wyłamanym ząbkiem zabezpieczającym. Następnie: 1 – nacisnąć przycisk programatora i wybrać pierwszą wolną jego pamięć; 2 – wybrać żądany nr kanału, który mamy nagrywać. W niektórych magnetowidach procedura wyboru kanału TV stanowi ostatni etap programowania; 3 – ustawić miesiąc, dzień, godziny i minuty rozpoczęcia nagrywania. Podczas tej procedury w niektórych magnetowidach po ustawieniu miesiąca możemy się spotkać z potrzebą wczytania w pamięć dyspozycji odnośnie sposobu nagrywania, tj. jedno-

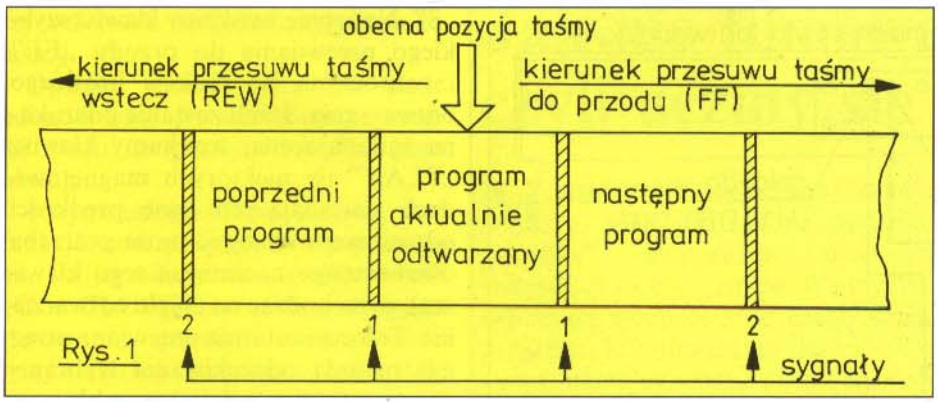

Rys.1

razowego, codziennego, czy też cotygodniowego; 4 – ustawić godziny i minuty zakończenia nagrywania; 5 – nacisnąć przycisk programatora powodującego powrót do stanu początkowego, tj. do wyświetlenia czasu i daty; 6 – nacisnąć przycisk uruchomienia programatora. Po jego naciśnięciu włączy się zasilanie magnetowidu, a na wyświetlaczu pojawi się symbol zegara lub napis TIME. Po poprawnym wykonaniu powyższych czynności możemy być pewni, że urządzenie automatycznie zarejestruje wszystkie wybrane programy telewizyjne.

Aby wszystko wykonać poprawnie musimy poznać znaczenie potrzebnych w programowaniu klawiszy funkcyjnych i oznaczeń pojawiających się na wyświetlaczu. Najczęściej spotykane to: 1 – „TIMER MODE", „PROG", „CHECK/PROG" – przyciski zegara/programatora, 2 – „SHIFT", „NEXT", „PROG" – przyciski przerzucania wskazań, 3 – „CHANNEL/SET +" i „–", „TRACKING +" i „–" – przyciski nastawiania kolejnych cyfr zegara i programatora, 4 – „TIMER REC", „TIMER" – przyciski uruchamiania programatora, 5 – PRGM np. 1 („PRGM 1") – pierwsza pamięć programatora (na wyświetlaczu), 6 – WK np. 1 („WK 1") – pierwszy tydzień (na wyświetlaczu), 7 – „DATE" – jednorazowe nagrywanie (na wyświetlaczu), 8 – „DAILY" – nagrywanie codziennie o tej samej godzinie (na wyświetlaczu), 9 – „WEEKLY" – nagrywanie o tej samej porze co tydzień (na wyświetlaczu). Tak więc poznaliśmy, w zależności od potrzeb, różne sposoby nagrywania programu telewizyjnego.

W dalszych rozważaniach zajmiemy się szybką lokalizacją żądanej części taśmy poprzez WYSZUKIWA-

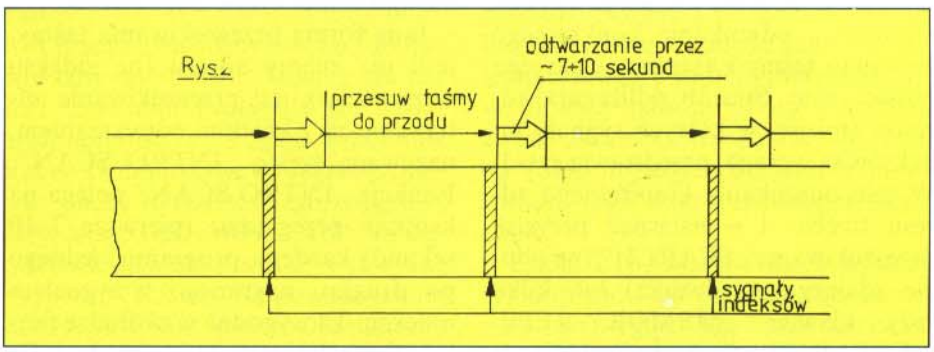

Rys.2

MŁODY TECHNIK – BLANKIET OGŁOSZENIOWY

UWAGA: REDAKCJA NIE BIERZE ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA TREŚĆ I REALIZACJĘ OFERTY !

KUPIĘ :
1. .....
2. .....
3. .....

SPRZEDAM : (pamietaj o podaniu ceny !!!)
1. .....
2. .....
3. .....

ZAMIENIĘ :
1. ..... ↔ .....
2. ..... ↔ .....
3. ..... ↔ .....

IMIĘ I NAZWISKO : ..... **tel.** .....
DOKŁADNY ADRES : ..... ulica i numer domu ..... kod pocztowy ..... miasto

Zasady zamieszczania ogłoszeń:
- ▷ *Ogłoszenie jest bezpłatne*
- ▷ *Ogłoszenia mogą zamieszczać osoby prywatne nadsyłając jego treść* **wyłącznie** *na blankiecie* MT
- ▷ *Ogłoszenie o sprzedaży musi zawierać cenę i dotyczyć techniki*
- ▷ *Ogłoszenie nie może dotyczyć handlu nielegalnego i hurtowego*

Prosimy o czytelne wypełnienianie blankietu (**drukowanymi literami**). Ogłoszenie ukaże się w przeciągu 2-3 miesięcy od chwili otrzymania blankietu przez redakcję **MT**. Jeden blankiet uprawnia do zamieszczenia jednego ogłoszenia.

MT

VIDEO

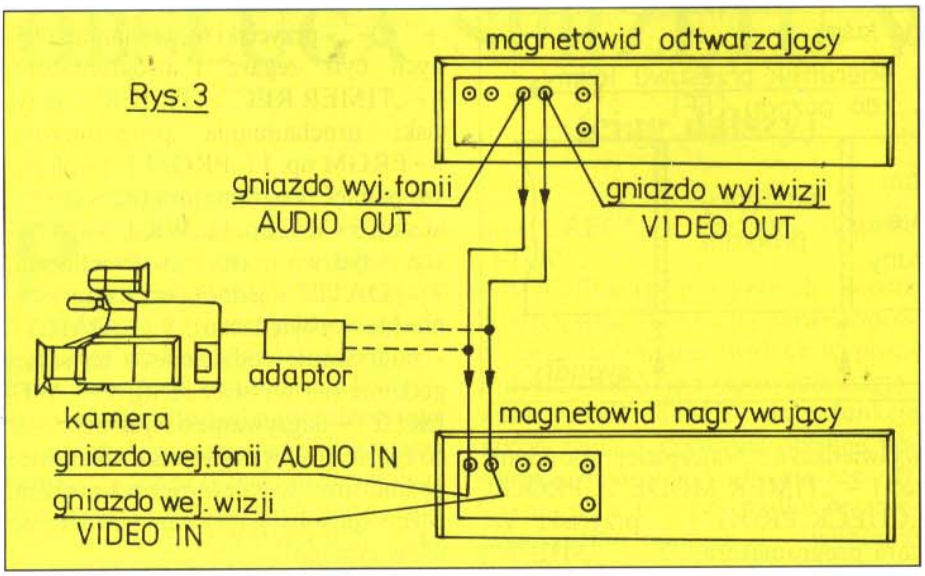

NIE INDEKSÓW. Indeks jest to sygnał automatycznie zapisywany z użyciem programatora zwykłego i OTR. Umożliwia odszukanie konkretnego segmentu taśmy i automatyczne jego odtworzenie. Sposób odliczania adresów (miejsc, w których sygnały indeksów są wgrane) przedstawia rys. 1. W celu odszukania konkretnego adresu trzeba: 1 – nacisnąć przycisk przeszukiwania „SEARCH" (na pilocie zdalnego sterowania) lub kilka razy klawisz „MEMORY/REPEAT/SEARCH" aż do pojawienia się dla tego drugiego przypadku wskazania „S", 2 – nacisnąć wielokrotnie przycisk „RESET/INDEX", aby wybrać żądany adres, lub użyć (w zależności od modelu) przycisków „+" i „–", służących w normalnych warunkach do ustawiania programów, 3 – wcisnąć przycisk cofania „REW" lub przewijania do przodu „FF". Kiedy odcinek taśmy z zakodowanym sygnałem indeksu zostanie znaleziony nastąpi samoczynne odtwarzanie.

Inną formą przeszukiwania taśmy, jeśli nie znamy adresu (nr indeksu wczytanego), jest przeszukiwanie automatyczne z krótkim odtwarzaniem, nazywane często „INTRO SCAN". Funkcja „INTRO SCAN" polega na krótkim przeglądzie (pierwsze 7–10 sekund) każdego programu, jednego po drugim, nagranego z sygnałem indeksu. Ta wygodna w obsłudze funkcja umożliwia szybkie sprawdzenie nagranego na tej taśmie programu lub odszukanie żądanego odcinka na niej nagranego, rys. 2. Funkcję „INTRO SCAN" realizuje się przez naciśnięcie dwa razy w nadajniku (pilocie) klawisza funkcji „SEARCH" lub kilka razy klawisza „MEMORY/REPEAT/SEARCH" aż do pojawienia się, tak jak już opisano powyżej, wskazania „S". Następnie wciskamy klawisz szybkiego przewijania do przodu „FF" i rozpoczyna się funkcja krótkiego odtwarzania. Jeżeli zostanie odszukana żądana scena, wciskamy klawisz „PLAY" (w niektórych magnetowidach posiadających dwie prędkości odtwarzania wystąpić może potrzeba dwukrotnego naciśnięcia tego klawisza), przechodząc na ciągłe odtwarzanie. Trzecia i ostatnia omawiana przez nas metoda odszukiwania wybranej sceny na taśmie, polega na szybkim jej przewinięciu z dowolnego miejsca do pozycji wyznaczonej czasem.

Wśród różnych odmian modeli magnetowidów, możemy się spotkać z dwiema najczęściej występującymi metodami. Pierwsza to przeszukiwanie wg licznika, polegająca na trzykrotnym naciśnięciu przycisku „SEARCH" w pilocie i ustawieniu stanu licznika, do którego ma być taśma przewinięta. Następnie naciskamy klawisz „PLAY", po którym rozpocznie się przeszukiwanie. Niezależnie od poprzedniego stanu licznika magnetowid dokonuje porównania ze stanem przez nas podanym i automatycznie przewija lub odwija taśmę. Druga metoda jest trochę inna. Polega na podaniu przyciskami „TIME SEARCH" czasu, o jaki taśma ma być przesunięta w przód lub w tył. Po czym naciskamy klawisz przewijania „FF" lub cofania „REW". Mówiąc krótko, podczas odwijania taśmy następuje sumowanie podanego przez nas czasu z czasem licznika taśmy, a przy cofaniu następuje odejmowanie, jednakże w tym momencie czas przez nas podany nie może być więk-

OGŁOSZENIA

Kupię:

Przystawkę „FUZZ" oraz inny osprzęt gitary elektrycznej. Różne schematy. Artur Krajewski, ul. Zawadzkiego 24, 58–573 Piechowice.

Układ hybrydowy GML 025 – 2 szt. Układy scalone MC 1206 – 1 szt., UCY 74549 – 3 szt., dwa tranzystory BD 355. Michał Pacholak, Psarskie 12, 64–561 Najewo.

Sprzedam:

Aparaturę do zdalnego sterowania RC WEBRA AM + 6 serw. + ładowarkę + części zapasowe – cena 950 000 zł. Zbigniew Korpak, ul. Tuwima 22/12, 41–800 Zabrze.

Kasety BASF 60 – 10 szt. – cena 8000 zł, dyskietki 3,5" do Amigi 500 – 20 000 zł – 3 szt., aparat fotograficzny LUBITEL 166 (6 × 6) – 80 000 zł. Robert Gadamski, ul. F. Chopina 8, 36–200 Brzozów, tel. 419 54.

Radio AMATOR – stereo – 300 000 zł, stereo deck M-3016 – 700 000 zł, stereo tuner M-3015 – 500 000 zł. Piotr Maciejewski, ul. Arciszewskiego 35A/3, 60–271 Poznań, tel. 32 72 35.

Powiększalnik „Leningrad" 6UM z automatyczną ostrością – nowy – cena 350 000 zł. Zegar ciemniowy „SURA 2M", od 0,001 do 9999 sekund – cena 90 000 zł (nowy) oraz suszarkę fotograficzną nową, podwójną (2 płyty 250 × 300 mm) – cena 80 000 zł. Zbigniew Setman, ul. Rodakowskiego 5/20, 43–100 Tychy.

Kalkulator programowany „SINCLAIR" z programami i instrukcją – cena 450 000 zł (do uzgodnienia). Karol Alexandrowicz, ul. Wczasowa 9, 82–113 Mikoszewo.

Wieżę jednoczęściową MC-K 380 firmy Crown – 1 100 000 zł, miernik UM 270 firmy Mera-Zem – 120 000 zł. Marek Jokiel, ul. P. Poloczka 2/10, 41–705 Ruda Śl. 5.

Całą serię THORGALI (17 tomów) za około 340 000 zł. 14 numerów SPIDERMANA – cena 8 000 zł za egz. Karol Alexandrowicz, ul. Wczasowa 9, 82–113 Mikoszewo.

Magnetofon ATARI XC 12 (400 000 zł), mikrofon Philips SBC 490/03 (120 000 zł). Robert Gadamski, ul. F. Chopina 8, 36–200 Brzozów, tel. 419 54.

Gry fantastyczne – ENCORE – ceny do uzgodnienia. Karol Alexandrowicz, ul. Wczasowa 9, 82–113 Mikoszewo.

Pozytywkę elektroniczną (12 melodii) – cena 80 000 zł. Piotr Cichowski, ul. Obornicka 27, 62–001 Chludowo.

MZ 251e, stan bardzo dobry, rok prod. 89. Andrzej Kaczor, Oś. Kościuszki 5/26, 33–200 Dąbrowa Tarnowska, tel. 42 26 90.

ATARI 65XE, magnetofon z turbo 2000, gry, joystick – 1 000 000 zł. Przemysław Pytlik, ul. Zawadzka 5, 46–022 Kępa.

ATARI 130XE, XC12 (Blizard), monitor M 4902 (gwarancja), z joystickami, literaturą, 200 programów – 3 000 000 zł. Paweł Garczyński, ul. 3 Maja 103D/6, 41–500 Chorzów.

szy od czasu rzeczywistego licznika taśmy.

Opisane metody stanowią duże udogodnienie dla użytkownika magnetowidu, zwiększając komfort jego obsługi.

Innym udogodnieniem może być funkcja zabezpieczająca przed dziećmi. Po jej włączeniu (np. klawiszem „C – CLOCK") z pilota zdalnego sterowania nastąpi zablokowanie wszystkich funkcji magnetowidu. Wówczas na wyświetlaczu pojawi się znak klucza lub inna świecąca kontrolka. Odblokowania dokonujemy tą samą funkcją, której użyliśmy do zabezpieczenia.

Tematem kończącym obsługę magnetowidu jest kopiowanie. Kopiowania na posiadanym przez nas magnetowidzie możemy dokonać z drugiego magnetowidu lub kamery (kamwidu) – rys. 3. Zasada kopiowania jest taka sama jak nagrywanie z telewizora, jedynie dochodzą dodatkowe połączenia kablami AV. Dodatkowo należy jeszcze zwrócić uwagę, czy magnetowid kopiujący nie ma przypadkiem dodatkowego przełącznika typu „TV/LINE", który wówczas należy przełączyć w pozycję „LINE", lub też przycisku AV, który jeśli jest, trzeba uruchomić. Dokonując kopiowania materiałów należy pamiętać, że **każda powstająca na średniej klasy sprzęcie kopia, będzie gorsza od poprzedniej o ok. 10%. Kopiowania zaś dokonujemy tylko dla własnych potrzeb i z własnych materiałów, przestrzegając zasad nienaruszalności praw autorskich.**

Na sam koniec jeszcze kilka uwag odnośnie zasad eksploatacji. Pamiętajmy – aby przedłużyć okres żywotności magnetowidu – należy dokonać przeglądu w wyspecjalizowanej placówce po około 1,5 roku eksploatacji, a później przestrzegać wykonywania konserwacji co 1 rok. Pomimo używania kaset firmowych (którym poświęcimy odrębny artykuł) musimy zdawać sobie sprawę z tego, że pożyczamy komuś nasze kasety lub też od kogoś pożyczamy i nie mamy żadnej gwarancji, co ten „ktoś" na swoim sprzęcie odtwarzał. Jak podają producenci magnetowidów, dobra konserwacja, przeprowadzona w odpowiedniej chwili, może wydłużyć okres przydatności danego urządzenia, nawet o połowę.

Jacek Stempniewicz

Jak nie filmować, czyli uczmy się na błędach

Mamy w ręku wymarzoną kamerę: VHS lub modną ostatnio „ósemkę". Poznaliśmy działanie wszystkich mechanizmów. Wiemy, co oznaczają symbole i do czego służą przyciski. Sfilmowaliśmy dzieci i teściową, nasze ukochane auto i znienawidzonego sąsiada. Odtwarzamy zapisaną kasetę. Najpierw cieszymy się, że wszystko widać jak żywe i w kolorach. Przy drugim przeglądzie dostajemy oczopląsu. w sfilmowanym materiale panuje potworny bałagan, 90% zdjęć niczemu nie służy. Nie potrafiliśmy niczego sensownie opowiedzieć... Nie da się ukryć – zrobiliśmy kiepski film.

A przecież mieliśmy w ręku całkiem poważny instrument. Takimi, jak nasza, kamerami posługują się nawet profesjonaliści i osiągają znakomite efekty. Dramatyczne wydarzenia podczas puczu moskiewskiego, zdjęcia z oblężonego Dubrownika, które obiegły telewizje świata – zostały wykonane zwykłym VHS-em. Na poważnych festiwalach w Mannheim, Oberhausen, Turynie, Krakowie, wyświetlane są filmy zrobione w szczególnych warunkach amatorskimi kamerami bądź też przez amatorów. Ba! zdobywają nagrody! Każdy mający w ręku kamkorder ma więc szansę na sławę, tak jak każdy żołnierz nosi w tornistrze buławę marszałkowską.

Jak dobrze filmować ? Na to nie ma recepty, to kwestia doświadczenia i talentu. Odwróćmy więc sytuację i zadajmy pytanie: jak nie filmować? Jak uniknąć elementarnych błędów, które niweczą nasz trud?

Współczesne kamkordery są lekkie, coraz lżejsze. Łatwe do noszenia, ale niewygodne w pracy. Mała masa kamery nie sprzyja stabilności ujęcia. Im lżejszy aparat, tym trudniej utrzymać go w ręku bez drżenia, zwłaszcza gdy używa się długiej ogniskowej. Dlatego też kamery profesjonalne ważące ponad 10 kg, które z trudem dźwigają operatorzy są o wiele wygodniejsze w pracy. Ich duża masa daje inercję zapewniającą utrzymanie kadru. Widziałem wielokrotnie wspaniałych, doświadczonych operatorów Polskiej Kroniki Filmowej, którzy byli bezradni jak dzieci, kiedy w ich ręce trafiła lekka kamera video. Ale po chwili, jak przystało na fachowców, radzili sobie już doskonale. Szukali punktu oparcia dla kamery. Przytulali plecy do ściany usztywniając swoje ciało. Opierali kamkorder o drzewo, ustawiali go na stole. Ich kadry nie drżały, były stabilne. Z ręki, lub używając terminologii profesjonalnej „z łapy", robi się zdjęcia wówczas, gdy musimy wejść w tłum, ale wtedy nie wolno używać długiej ogniskowej, lecz jak najszerszego kąta widzenia obiektywu. Nie oczekujmy wtedy nadzwyczajnych efektów. Najlepiej odżałować trochę pieniędzy i kupić statyw. Musi on być jednak w miarę stabilny, wyposażony w głowicę panoramiczną z rączką zwaną „szwenkiem". Ze statywu można robić najazdy, korzystać z możliwości, jakie daje transfokater, czyli zoom.

Zoom kusi, szczególnie że wystarczy dotknąć długi przycisk oznaczony na przeciwległych krańcach literkami W (*wide angle* – szeroki kąt) i T (*tele* – długa ogniskowa), aby motorek posłusznie przybliżał lub oddalał obraz w wizjerze. Wspaniałe narzędzie, przestrzegam jednak przed jego nadużywaniem. Zarówno odjazd, jak i dojazd muszą służyć realizacji jakiegoś zamierzenia. Odjazd od bliskiego planu przedmiotu do ogólnego daje informację o otoczeniu, w jakim on się znajduje, poszerza wiedzę widza. Dojazd od planu ogólnego, zawierającego dużo informacji wizualnych, do planu bliskiego koncentruje naszą uwagę na pożądanym obiekcie. Nie zaczynajcie ruchu zoomem bez wytrzymania chociaż przez sekundę – dwie stabilnego planu, nie przerywajcie ujęcia po dojeździe. Dajcie widzowi szansę na przyjrzenie się temu, na co autor zdjęć chciał zwrócić jego uwagę.

Kiedy przećwiczymy zabawę z zoomem i przestaniemy posługiwać się nim bezmyślnie, przyjdzie pora na poznanie innych elementarnych błędów. O nich w następnym odcinku.

Andrzej Soroczyński